

חיבוק חברים

י"ח כסלו תשק"א

~ בחסות שמיניתשפ"א ~

אז מה מחכה לנו??

חידורו
בחנו את עצמכן

בלמוד 7

יט כסלו
אל על מה אנחנו חושאים
בעצמ?

בלמוד 6

מזור חוזב אראנו!
שוה קריאה

בלמוד 5

מה היה קורה עם חנה
לוצה הייתה אירוניםטית?

בלמוד 9

ביקסנו מהצוות סיספרו
אנו על הנס שלהם

בלמוד 8

אז למה אתן מחכות??

דבר העורכות

עוד מעט חנוכה, ועולה השאלה-על מה אנחנו חוגגים? יותר נכון, מה היוונים רצו? מה "מיוחד" ביוונים שאת הניצחון עליהם אנחנו זוכרים ומדגישים כל שנה בחנוכה?

יוון זאת תרבות. תרבות שמדגישה את הגוף, הכבוד, הספורט, היופי. זה מה שהיא שמה במרכז. באולימפידות אנשים היו נלחמים בעירום, כי מה שחשוב זה הגוף. מה שאני זה מה שרואים. אין שום דבר מעבר.

אנטיסוכוס ראה שהיהדות היא האנטיזה של תרבות יוון. לעומת יוון שהיופי והגוף הם אלה שבמרכז, התורה שלנו מדגישה את הצניעות, את הפנימיות.

לא כל דבר צריך להיות גלוי.

ולכן אחת הגזרות של אנטיסוכוס היא לעקור את דלתות הבתים, לגלות הכל, לפרוש לעיני כל. ואנחנו אומרים לא נכון, מעבר לגוף שלי, לבגדים שאני לובשת, יש לי נפש, רוח ונשמה, יש בי חלקים גדולים וגבוהים שהם חלק אלוק ממעל ממש.

וזה הסיבה שאנטיסוכוס רצה שנתיוון, הוא רצה לפגוע ברוח, במה שלא רואים. לעומת המן שרצה לפגוע בגוף ולהרוג אותנו בכל מחיר. כל שנה בחנוכה אנחנו צריכים

לשאול את עצמנו מה יותר חשוב, החוץ או הפנים? מה מוביל אותי בחיים? לפני מה אני מקבלת החלטות? לפי הכבוד, הכסף, הנראות, היופי או לפי האמת, הרוח, התורה, הפנימיות. התיקון של המלחמה הזאת בין החוץ לפנים, הוא בחנוכה כאשר המצווה להדליק היא "נר איש וביתו" בחנוכה אנחנו מצווים להתרכז פנימה, אל תוך הבית, אל האנשים שהכי קרובים אלי.

אין ספק שבתקופה הזאת למדנו כולנו להתכנס, להסתכל פנימה, אל עצמנו ואל המשפחה שלנו. בתפילה שנזכה באמת להתכנס פנימה ולהאין את החלקים החבויים שבנו. באהבה גדולה:

ועדת דיבוק הברים. שמינית שפ"א

בנות יקרות!

בשבת זו- פרשת וישלח- הקב"ה קורא לנו בשם באופן רשמי.. המלאך אומר ליעקב אבינו כלשון הפסוק "ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל. כי שרית עם אלוהים ואנשים ותוכל" מעתה ואילך אנו נקראים עם ישראל. בדור זה. דור התקומה- תכינו להתחדשות ההתיישבות של עם ישראל בארצו. אחד מסמלי דור התקומה הוא: הרב משה צבי נריה זצ"ל. בשבת זו- י"ט כסלו חל יום פטירתו של הרב נריה- האב הרוחני של הישיבות התיכוניות והאולפנות וכל מוסדות החינוך המפוארים שצמחו מהם, והוא גם מכונה: אבי דור הכיפות הסרוגות.

הרב נריה זצ"ל שעלה מרוסיה והיה אחד מתלמידיו המובהקים של הרב קוק זצ"ל הקים את הישיבה התיכונית הראשונה בכפר הרואה בשנת ת"ש- שמונה שנים לפני קום המדינה בתש"ח.

הוא ראה צורך חשוב בהקמת ישיבה ארצי ישראלית, לאחר שבאו מהגלות, ורצה מאוד ישיבה שבה ילמדו את תורת ארץ ישראל, בשפה העברית וכל זאת בתקופה שבה לא היה פשוט להסתובב ברחוב כאדם דתי.

הרב נריה ראה בהקמת הישיבה צורך דחוף וחשוב לנוער בני עקיבא, שייתן מענה תורני בבניין אישיותו, מעבר לפעילות החברתית בסניפים. הישיבה הוקמה על ידי 13 תלמידים שהיו מוכנים להסתפק בלימוד בתנאים לא פשוטים ולאכול פירות מן השדות המקומיים וכן בארוחות מינימליות ופשוטות. הרוח הגדולה של הרב נריה זצ"ל הובילה כעמוד האש לפני המחנה והתגברה על המכשולים, והחדירה אמונה ואופטימיות תוך כדי לימוד תורה יומיומי ובלתי פוסק שקולו נשמע בכפר הרואה ובסביבותיה.

לאחר מכן הבין הרב נריה שיש צורך גם במעין ישיבה לבנות והקים את אולפנת כפר פינס מכאן התפתחו אולפנות וישיבות רבות. ישיבות הסדר, ישיבות גבוהות, כוללים ודור שלם של מוסדות חינוך מגוונים וציונות דתית במיטבה לאחר מכן בין הרב נריה שיש צורך גם במעין ישיבה לבנות והקים את אולפנת כפר פינס הוא מתקן התפתחו אולפנות וישיבות רבות ישיבות ההסדר ישיבות גבוהות כוללים ודורש למשל מוסדות חינוך מגוונים וציונות דתית במיטבה תוך חיבור לתורה והקמת אין סוף של בתים קדושים וטהורים בישראל ברוח זו. הרב נריה היה אדם בעל ראייה לטווח ארוך.

תלמיד חכם ומנהיג גדול ודגול המוביל את המחנה בימים קשים לעם ישראל. לתורתו ליהדותו והצליח באמנותו ובתבונתו לנווט את הספינה לחוף מבטחים, ועד היום אנו חווים את הסתעפותו והתפתחותו של הציבור שהצליח להיות מארה ב על חלקי החברה בישראל.

הרב נריה זצ"ל אהב מאוד את הישוב מרון על כל משמעותיו ובכל ובכל קיץ שהה עם רעייתו הרבנית רחל נריה בימי בין המצרים בדירה באולפנה. הוא היה מלא רגש ואהבת ישראל וכתב שירים רבים. פעמיים פעמים רבות אנו שרים את שיריו באולפנה, ובין היתר את השיר שנכתב בין שואה לתקומת עם ישראל בארצו ומעיד על רוחו הגדולה: ומרטיט את הלבבות:

הוי עם בוטח/ חי קיים על אף הכל/ על מוקד מזבח/ יצא במחול
דם עשן ואש/ ים צרות גועש/ לציון מתי אור חדש תאיר?
שמע קולנו השמיענו/ מתי יבנה, המקדש.

לאורו נלך ונמשיך את דרכו יום יום ושעה שעה!

בשבת זו- שבת אולפנה נזכר ונתייחס לדרכו והשקפתו ונקיים את הנאמר: "זכרו תורת משה עבדי"

יישר כוח ענק לשמיניסטיית על העלונים הכל-כך מיוחדים ומלאים בתוכן חיובי ועל ההשקעה איכותית המניבה פרי הילולים!

בהערכה רבה

וברכת שבת שלום

של ברכה קדושה ושמחה.

הרב מיכאל קאפח

והפעם עם קניפו

ספרי לנו קצת על הבית והמשפחה שלך:

היי לו אני הוויזה או יותר נכון קופו
אני גרה באולפנה כבר 7 שנים ופה יצאתי את
2 בני המתוקים.
העלי נתנאל העל הפאות והחיוק שאי אפשר
לפספס עובד כמהנדס מכוניות בעמ"צ,
ומתנדב בכל מקום אפשרי(חלקן נתקלתי בו
בטיפול רפואי) הוא מציל אותי בכל חבלה או
פציעה בבית או בפנימייה.
יש לנו ארבעה ילדים מהממים טוהר, תפארת,
נעם ודביר והחמישי בדרך.. בעל"ה. (רעיונות
לשם יתקבלו בברכה). אנחנו אוהבים לטייל,
טבע, וכן גם להתפנק(מסעדות, צימרים, וכו'..)
אבל הכי הרבה אנחנו אוהבים את הביחד
ולא משנה איפה וביאה מצב.

מה הצנייך הדגור הכי חשוב כדי ליצור בית ראש ושמח?

הדגור החשוב ביותר כדי ליצור בית
רגוע ושמח זה קודם כל אמא רגועה
ושמחה, זה מקרין על כלום.
ואם רוצים אקסטרע אל בית נקי עם
ריח של כביסה, ואוכל חם וטעים על
הגל. צינצנת עוגיות של בית על השיש.
לפעמים אנחנו שמים מוזיקה להעלות
את המורל או מפתיעים באיזה חפץ
משחק או ממתק.

טיפ המשפחה לבישול נכון:

קודם כל ביור ריק מכלים, להבדוק שיש
את כל המצרכים לפני ההכנה
ולפנקקקק. כמה שיותר, כמה שאפשר,
כמה שיש!

סיפור מצחיק משנחייק באולפנה:

סיפור מצחיק (או שלא) יום אחד יצאתי לעבודה מהבית עם בובו (מה
ששמים תחת הכיסוי ראש) הייתי ככה איזה שעה הסתובבתי בחדרים,
חדר אוכל, משרד שלי עבד שבת מהשמינית (האלופות) אמרה לי:
"קנפו לא מתאים לך ככה לצאת מהבית עם בובו" שחתי את
הספרינט של החיים שלי לבית לשים על זה מטפחת זה היה לא
נעיםמממ. אז אמר חלקן ראיתן אותי ככה תדעו שזה פאדיחה, לא
בכוונה.

איחול לאולפנה:

מאחלת לכן אהובות שלי שתמיד תדעו לפרגן אחת
לשניה, להיות לו לצד זו, לאהבה ולתת.
ואי כמה שזה חשוב! אתן אלופות בלה ובגלל זה
האולפנה שלנו כלאת מיוחדת וכיפית.
שנלכה להפיל כל אחת ואחת את האור המיוחד
שבה לתת מצצמק מבלי להרגיש נפגעת. לתת כי את
רוצה, לתת כי את יכולה וכן נלכה להיות לאבוקה
אחת מאוחדת וגדולה.
אוהבת המון ומעריכה כל אחת ואחת על הדרך
המדהימה שאתן עושות במהלך שנותכן באולפנה.
חג אורים שמח

איזה תהליך את מרטישה שהאולפנה צברה?

מרטישה שהאולפנה צברה תהליך מדהים
הסדר וארגון בחלוקת סמכויות ובמינוי אנשים
לבעלי מקצוע.
מברכת את תפקיד המחנפות המדהימות(שהן
יזימיני לכל דבר) ובכלל את התפקידים
הנוספים בפנימייה כגון לינוי האם בית
המהממת, צדי האחות, הוספת תקן מלגרת
וכו..אני חושבת שלמדנו להגדיר תפקידים עם
הזמן ולהצביע על הדברים העיקריים ותחום
אחריות של כל אחת ואחד. ובכלל ברמת
הפרט ההשקעה והתשומת לה לכל בת ולכל
פרט בדרך הכי טובה ומקצועית.

מעמול תמרים

אופן ההכנה:

1. לערבב את כל המצרכים קודם יבשים ואז להוסיף רטובים ליצור בצק רך ונעים.
2. לחלק ל6 חלקים לרדד כל חלק, למרוח ממרח תמרים לפזר מעל אגוזי מלך שבורים ולגלגל לרולדה. כך את כל השישה חלקים.
3. לסדר כל רולדה בתבנית האפיה (נכנס בערך 4 בתבנית)
4. לקרוץ סימנים עם הסכין לכל גודל עוגיה
5. לאפות 25 דק' בחום 180
6. להוציא לקרר ולפזר מעל א.סוכר לחתוך לפי הסימנים ואפשר להתחיל לזלזלללללל
- נמס בפה מפנק ופשוט,
- ייאלה לפנק את המשפחה שלכם 😊

מרכיבים:

מתכון למעמול תמרים:

- 1 ק"ג קמח
- 1/2 כוסות שמן
- 2 שקיות סוכר וניל
- 2 שקיות א.אפיה
- 1 כוס מים
- 1 מרגרינה(אוהבת להמיר
- 1.5 כוסות שמן במקום).

שליפים

למוד 5

חודש אראון השנה שונה ומאתגר מאה שאנחנו מכירות, ובכל זאת על חודש אראון לא מוותרים!
אם לקראת שבת אראון של אראון וואחרי ההופעות של בני אקביא
ארכנו לכבודכן ראיון שליפוס אק האכיליט התותחית!
האיה הכאן שנגע אה הק באאת חושביא..

יאיר שהל

דביר עמיאור

מזכ"ל תנועת אראון

מזכ"ל תנועת בני אקביא

תנועת נוער ההאצאה הרוחנית והאעשית האראולת
ב150 השניא האחרונות

תנועת נוער בקורונה. מצליחה לחולל פאאת חינוכיות
ואעשיות בקנה מידה לאואי

אחוכ צפון, אחוכ חיפה. אחוכות תותחית ואחוכית
למרות אואהביא לשר

אחוכ צפון אה שאפחה ואי שלא קופל חיפה. כי
בתנועת הנוער חייביא לקפול למעלה למעלה

חודש אראון. נס שאמתיק את מרירות חודש מר
חשוון

כוכ. לא יכא לראיין את הקורונה באעדיו

תפילה. חסד ה' אפאר לזכר אק אבא אבאיי
ולחיות בקשר אלו פעמיא ביוק

ציונות דתית. אולק רוחני אבטא את רצונו של ה
יתברק בצורה השלמה והרחבה ביותר

תורה. האמתה האראולת ביותר שקיבלנו

בני אקביא התנועה שהכי השפיעה ואשפיעה על
הציבור הדתי לאואי ועל האדינה

מילה אמיניסטיות יאללה אל תחשו פתחו את הלת
אלאו אפסיא וניפאע באיוניא לקומונה

תנועת נוער. לקיחת אחריות

תנועת נוער בקורונה. אחריות בריבוע, פלא אצוק, התאייסות
אלאה באסירות אצומה באאת אלפי מקרים

אחוכ צפון. מצפון תצמח טובה- מובילא את אאת הרחבת
השפעת תנועת אראון בעק ישרא ובפריפריה.

חודש אראון. כי אני יהודי! אאת הדור שלנו. אה האמעות של
חיותנו יהודית? איה אה פוא אוננו בחייק? שנכה כולנו
לבחור כל יוק ובכל רעה לחיות יהודית! נושאי הארא של הקביה
בעולק, מי שפועליא לרוחא וקרא את האציונות.

כוכ. כלי מופלא, אצריק לחודות לקביה שיש לנו אוננו, לזכר
האתחיק שהא מביא והאאבות שלו. לעולק לא יוכל לחיות
תחילת לקשר אנושי חק- ובכל זאת..

תפילה. אבורה שלב, אבורה קשה שמצריכה האון אלו.
כמעט כולק (אק אנשיא שכביכול רחוקא מהקביה) אעו
לפחות פעק אחת תפילה אמיתית שבוקעת מעומק האב.
שנכה אה יאיה לא רק בעיתות אשר וקושי.

ציונות דתית. מעדיף את האונח דתי לאואי, היחס לאאומיות
אלנו נובע נתוק התורה ולא להפק. משימת הציבור היא
השפיע על הצביון הרוחני של מדינת ישרא. אדבר ה' יופיע
בתוק האוסרות האדינתיים.

תורה. דרק חייק, חייבת לחופיע כל תחומי החייק בעוכ.

אראון. תורת חייק בעוכ! האשימה לחכק את קומת הרוח
בעק ישרא!

מילה אמיניסטיות. אחכיק לכן בקומונה.. אחר התפקידים
האראולק והאמעותיים שניצבים בפנינו.

רעות הדיבור

#פני_שנדברת

ד"שים/א'

היה זה בפעם אחת שקיבלתי אותן, במפתיע, ומאז גיליתי כמה רבים הם (את סוד השמחה הפשוטה). אני ממש זוכרת אותה, בקירור. זה היה בדרך מהבית לסניף, בפעם החמישית לערך באותו יום. עברתי בחללית ולפתע נחו עלינו עיני חילזון! קטן בודד מתוך זוחל בנחת עליזה על אחת הגדרות. עברתי והתכוונתי בו דקות ארוכות. (תנועת כל כך שלמות, רגועות נעימות). וזה עבר בי פתאום - הרי עברתי כאן היום כ"כ הרבה פעמים. הייתכן שהשקלול המתוק הזה כאן רק מעכשיו? האם אין שקלולים בארץ מלבדו? ומאז גיליתי אותם, את הדש"ם מלמעלה.

הם טמונים ממש שם, במקום בו לא תחלמו לחפש אחריהם, ובאם מצאתם יתמלא הלב באושר תמים כזה, פשוט פשוט רוגע. ואיך תמצאו? הו, הרי הם כה רבים, בכל מקום כמעט! צריך רק לדעת להתכוון. הדש"ם נחבאים בשממית קטנה על קצה התקרה, בקרון הליום ורוד בורח מתעופף או בקובה השמים, בשלט קטן ליד בית ברזוב עם "עם הנצח לא מפחד" או "יונתן פולארד, תודה!". למצוא דש"ם גם במשפט מאוזן בת הז שנגע בפנים פתאום ("אני לא רוצה, אני מפחדת"). גם אני לא רוצה כי אני מפחדת, תודה שהזכרת לי. ד"ש בפרפר הכתום היפה שמתעופף בקולות כזו, ד"ש בפרחים הצהובים של החממיות שאפשר לקטוף ולאוכל, במכונת מסוג ישן שמעולם לא ראיתי. בגילוי המפתיע שמספרי אוטובוסים של אגד מתחילים בפד ונגמרים בפד (כמעט כולם. תבדקו). בשמיים. כמה דש"ם נמצאים בשמים, וואו. עניי כבשה גבוהים, עניי נחוכים שגראים כמו קצפת, עניי ורודים מדהימים של שקיעה. שמים כחולים תכולים פרושים רחבים נקיים נעימים. וואו. (ולחשוב כמה אנשים עוברים לידם וממשיכים בלי להסתכל. מסכנים). לקבל ד"ש בצורת דורבן ברזוב. ד"ש עגורים בשמיים. ד"ש שעל התפוזים החל להוציא פרחים (לבנים כאלו, עדינים). ד"ש של לגנות פתאום שהמרצפות עקומות (אם המרצפות עקומות זה הן עקומות או שהקיר עקום? נקודה למחשבה) כמה הם רבים הדש"ם, רק צריך להתכוון. ולחפש אותם. כדאי ללמוד את זה מילדים קטנים, הם אלופים למצוא דש"ם. בני הז והז מצביעים כזו שמחה על החיפושית הקטנה או הפרח הכתום או על הקלמנטיות בדרך אל הגן. להתלהב גם מכלב (האו האו) ומחילת (מיאו מיאו) ומ"הנה טרקטור! בלזלזל (קול של טרקטור)". להביט, להקשיב, להאזין, בשקט, ואז לראות פתאום ד"ש זוחל בצורת קיפוד קטן מצוץ בקצה המדרכה. להביט בו, לנשום, להתמלא ברגש הפשוט של החדודה הזו, ואז להרים מבט למעלה ולהגיד - תודה אבא, זו היתה דרישת שלום משמחת מאוד.

ולחשוב כמה אנשים עוברים לידם וממשיכים בלי להסתכל. מסכנים). לקבל ד"ש בצורת דורבן ברזוב. ד"ש עגורים בשמיים.

לשמוח

ורק לא לשכוח

לחפש ולמצוא עוד

דרישות שלום.

(כמה הם רבות וואו. רק הישמרו במאוד מאוד מלהתרגל).

רוצה גם? שתפי אותנו - dibookhaverim@gmail.com

יש בסל

המון פעמים אנחנו שואלות את עצמנו על מה כל השמחה? כולה הרביה יצא ממאסר, אך האמת היא שבתאריך זה ניתן אישור מלמעלה להפיץ בעולם את תורת החסידות. ועכשיו נשאל אז מה בעצם החידוש של תורת החסידות?

שפחה בעבודת ה'

ההבנה שעבודת ה' איננה צריכה להיות רק מתוך יראה ופחד אלא יש מקום חשוב לשמחה בעבודת ה' לחיוך ולרגש כשאנו מקיימים מצוות.

אהבה שאינה תלויה בדבר

הקב"ה אוהב אותנו בכל מחיר, הוא אבא שלנו! ומתוך כך אנחנו צריכים לאהוב גם כל יהודי.

בכל דרכיך דעהו

בגלל שהקב"ה נמצא פה בעולם אז כל חלקי החיים הם חלק מעבודת ה' ועלינו למצוא את הקדושה שבכל דבר.

דבקות

יש לנו חיבור נפשי עמוק עם הקב"ה. חלק חשוב במטרת המצוות היא לחבר אותנו אל הקב"ה ושנרגיש שהוא ממש פה איתנו.

חידונו

כמה את מכירה את דודו חנוכה?? חנוכה קרב ובא והשמחה בלב רבה! אז רצינו לבדוק עד כמה אתן לשורשים מחוברות, ואת דודו חנוכה בע"פ מכירות! צאו לדרכן!!!

1) באיזה גן צילמו את דודו חנוכה?

- א. בגן מירי בירושלים
- ב. בזה לא גן מסוים, זה אוסף של ילדים שטובים בהצגות
- ג. בגן בקר יוחאי

2) מה יביא לנו ניצחון?

- א. תפילות
- ב. נשמה ורוח
- ג. אנשי הכח

3) מה הילדים יפסידו אם לא יעצרו את הסיפור?

- א. אמסיק זיתים
- ב. הכנת סופגניות
- ג. מסיבת חנוכה

4) לביבות- ערבות! מרקדות ה-....."

- א. הילדות
- ב. שלהבות
- ג. לבבות

5) מתי הסביבון יעצור?

- א. כשיפסיק השיר והמלחמה
- ב. שיהיה לו סחרחורת
- ג. בתום שמונת ימי האור

6) מה אפשר ללמוד מכך שהמים לא מתערבבים בשמן?

- א. איך מכינים סופגניות
- ב. שהתורה נמשלה למים ובלי מים אין חיים.
- ג. שכך גם עמ'י לא מתערבבים עם עמים ותרבויות אחרות

7) כמה פעמים בשיר כד קטן של דודו מופיעה המילה

קטן? (בפעם אחת של השיר)

- א. 3 פעמים
- ב. 8 פעמים
- ג. 15 פעמים

8) היכן התרחש הסיפור שדודו סיפר?

- א. מרוקו
- ב. פולין
- ג. עיראק

9) איך מכינים סופגניה?

- א. בצק, לטיגון ואפיה
- ב. קמח מים ולנוש מהר
- ג. קמח, מים, קצת סוכר, קצת מלח ושומרים

10) מי ניצח בתחרות הסביבוניים?

- א. דודו לא שם לב
- ב. נעמי הקטנה
- ג. כולם

11) מי בנה לי חנוכיה?

- א. סבא
- ב. אבא
- ג. דודו

12) השלימי- מי שלא שומע בקולו...

- א. בית המקדש ייחרב בגללו
- ב. ה' ישלם לו כגמולו
- ג. רע ומר יהיה אל גורלו

13) עבדנו ולא הפסקנו זיתים רבים-

- א. מסקנו
- ב. רמסנו
- ג. קטפנו

14) לא נאבד תקווה ונעמוד בעוז- צור ישראל הוא לנו-

- א. מאור
- ב. מעוז
- ג. גאון

אם טעית ביותר מ-10 שאלות

לאן לאן סטופ כדור הארץ.
את אשכרה לא מכירה דודו?? אמאלהה
אמאלהה. למישהו יש מים?? אני על סף איבוד
עשתונות, את יכולה להגיד את זה טוב? את-לא-
ראית דודו- חנוכה?? אז איך הגעת לי?
הזה? זה דבר כ"כ בסיסי, כמעט כמו ללמוד
לכתוב, מה עשית כשהיית קטנה? בטח ישבת
במיטה ובכית שאת רוצה לראות דודו. ועכשיו,
בזוי נעבור לפסים טכניים. את רוצה להיות אומא
טובה? לגדל ילדים מאושרים? קדימה! לעבודה!
שבי. תשלימי את דודו חנוכה הוא הכי חשוב,
אחריו יש את דודו פסת, דודו ירושלים, ודודו
שבת וכו' וכו'.
סומכות עלייך! בהצלחה!

אם טעית 10-20 שאלות ומטה

יש לך זיכרון סביר ואחלה
ילדות...כנראה שלא התעמקת לגמרי בפרטים
כשהיית קטנה, או שלא ראית דודו חנוכה
מספיק פעמים, אנחנו מעדיפות את האופציה
הראשונה, לא לזכור לגמרי עדיף על חסך ילדות
כ"כ משמעותי. קחי על עצמך לשבת יותר ליד
אחיינו/ אחיינית קטנים ולצמצם פערים
חברתיים.

אם טעית רק 5 שאלות ומטה

את שולטת היטב בסרט של
דודו חנוכה, זוכרת כל שיר וסיפור,
הייתה לך ילדות מעולה שכנראה נמשכת
עד עצם היום
הזה...זה מדהים! איך שאת מטפחת את
הילדה הקטנה שבתוכך.. לא כל אחד
מסוגל לפרגן
לעצמו באיזה כוס שוקו מפנקת ודודו
טוב.

התשובות לשאלות - בחני את עצמך

1-ג, 2-ב, 3-א, 4-ב, 5-ג, 6-ג, 7-ב, 8-א, 9-ג, 10-א, 11-ב, 12-ג, 13-א, 14-ב

"ועל ניסיון שבכל יום עימנו"

ביקשו מהחורים שיספרו לנו על הנס שלהם

המורה נילי בניזי

למדתי נהיגה בזמן השירות הלאומי ולא נהגתי. לאחר תקופה, בה עשיתי שיעורי נהיגה עם בעלי- סוף סוף העזתי פעם ראשונה לקחת את האוטו לבד לעבודה. כולי מתרגשת, עם דפיקות לב, נוהגת, ואז, ברוב חוכמתי כי רבה, נכנסתי לצומת, בלי לעצור בתמרור עצור. התנגשתי במכונית נוסעת. פגיעה חזקה. בנס- שתי הבנות של הרכב השני ישבו מאחורי כסא הנהג ואני פגעתי בצד השני. הייתי בהריון. הרכב שלנו- נפגע כל כך ויצא משימוש- טוטל לוסט. שתבינו את עוצמת הפגיעה 😊 כל האנשים שהיו מעורבים- יצאו כמעט בלי פגע. חסדי ה'.

המורה שולמית כהן

מוצאי שבת פרשת חיי שרה חזרנו מחברון לצפת כשהגענו לקדרים בעלי נרדם יחד איתנו הרכב התנגש בעמוד קמנו כולנו בבהלה ראינו איך האוטו שט ללא שליטה. מיד עצרנו בכביש. בחסדי ה' המרובים רק האוטו נפגע ואנחנו יצאנו בריאים ושלמים. תודה להקב"ה על ניסיון שבכל יום תמיד.

הרב קאפח

חוויה ניסית שהייתה לי בהקשר של הרב מרדכי אליהו זצ"ל. לפני 30 שנה התגייס אחי למילואים. הוא היה מ"פ בהנדסה ואסף את פלוגתו כמפקד הפלוגה, לשיחה. תוך כדי השיחה חש כאבים עזים בראשו. והמצב הלך והחמיר. הטיסו אותו לבית חולים בילינסון מרמת הגולן, במסוק. הסתבר שיש לו דלקת קרום המוח. הוא היה אז בגיל 29 ואב לשלושה ילדים. בו במקום הוחלט לערוך לו ניתוח. אך הניתוח לא הצליח. לאחר יומיים הוא עבר ניתוח נוסף ואף הוא לא השיג את המטרה. המשפחה הייתה מאוד מודאגת והתאספנו כל האחים והמשפחה המורחבת בבית החולים והרופאים הודיעו שיש צורך בניתוח נוסף בראש, מאוד מסוכן וחלילה עלול לגרום לשיטוק או אף חמור יותר. והתקשרתי לרב שמואל אליהו וביקשתי שיקשר אותי בדחיפות לאביו הרב מרדכי זצ"ל. הניתוח היה אמור להיערך בשעה 2:00 לפנות בוקר. שוחחתי עם הרב מרדכי בשעה 22:00 בלילה והוא אמר לי ארבעה מילים: "ברכה והצלחה ורפואה שלמה". ביקשתי פירוש והוא חזר על מילים אלו בלבד. הגעתי לבית החולים ממירון בשעה 12:30 ופגשתי את משפחתי וראיתי שהם רגועים ושמחים, שאלתי אם ישתנה משהו והסתבר שהרופא יצא ואמר להם שהוא לא מבין מה קרה אבל הצילומים מראים פתאום שהכל בסדר!! למחרת בבוקר אחי קם בפעם הראשונה ממיטתו ולאחר כחודש שהוא לא זז מהמיטה בירך פודה ומציל ובחלק מהזמן היה ללא הכרה ולאחר יומיים השתחרר מבית החולים בסיעתא דשמיא גדולה עד עצם היום הזה ברוך ה'!

ומורה בעילום שם...

היום קמתי בבוקר, נוכחתי שגופי פועל, נשמתי כמה נשימות והלכתי בכוחות עצמי. עוצמתי ביותר, הלא כן? (באמת באמת, לא בצחוק)

המורה אסתר רינה כהן

לע"נ אימי מורתי רבקה בת אסתר הכ"מ. לפני שנים, קיבלתי מאימי שלושה צמדי זהב שעברו במשפחה מאם לבת. אחד הצמידים היה שבור, ואימי ביקשה שאקח אותו לצורך לתקנו. שמתי אותו בכיס התיק החיצוני(כיס ובו ארנק, מפתח הבית ומפתח הרכב) אך הזדמנות לתקנו בוששה לבוא, ולמען האמת, הדבר כמעט פרח מזיכרוני. באותה תקופה גרתי בכפר חנניה ונסעתי לעכו לעבודה(מרכז לזהות יהודית) וכן הרבתי לנסוע לחיפה ברכבת. כשבוע אחרי שקיבלתי את הצמידים נוכחתי לראות שהצמיד נפל מהתיק. אחרי הצער והאכזבה(בעיקר מעצמי, שלא שמרתי כראוי על המתנה) גם התמלאתי יסורי מצפון.

המורה עופרה לוי

יום יום....

הודיה קנפו

כל יום שאני בעלי וילדיי קמים בריאים ומחוייכים. ובנוסף פעם אחת שנהגתי בלילה וממש נרדמתי מזל שבעלי קלט זאת והיטה את ההגה נס גלוי! אחרת היינו...

כל אותו שבוע הסתובבתי עם רגשות אשם(שאני לא שומרת מספיק טוב וכו'וכו'). אחרי שבוע הגעתי שוב למרכז לזהות יהודית בעכו (שנמצא ליד גן שעשועים גדול) וברגע שהכנסתי יד לכיס המפתחות שוב התמלאתי נקיפות מצפון... אבל באותה נשימה גם אמרתי לעצמי-אנחנו מצפצפים אמונה וביטחון, אבל האם את באמת מאמינה? . אם זה שלך. זה שלך. ואם לא, כנראה שהקב"ה חשב שמישהו אחר צריך לזכות בצמיד של אמא. כנראה הוא ראוי יותר ממך. ובאותו הרגע, נשמתי נשימה עמוקה ומשחררת. ה' יודע בדיוק לתכנן את עולמו. הרגשתי הקלה גדולה. בעודי חושבת כך, אני מפנה את מבטי למטה(דשא שהרבה ילדים והורים עוברים בו) ומה אני רואה? צמיד זהב שבור. מבצבץ על העשב. כאילו מחכה לי, רק שאצליח להאמין באמת.

מה היה קורה אם חנה לאדה

הייתה מירוניסטיה?

הנה חנה לאדה, חניכתי הרצהה

הנה זק כירה להכין לביהה
כי בחנוכה נפשו חשקה
לאכול לביהה חמה ומתוקה.

הי מזריכה, את כלו יפייה
אק אין מזרכים וכו קצת בעיה
ארטנו הגדים, ומקוט לא נותר
לשמן, קמח וטיפה של סוכר

צייפה המזריכה נפשה עצובה
אק לביהה התמלא בכלו אהבה
לזרכנייה הגיעה מהר
קנתה מה שזריק ואפילו יותר

הנה חנה לאדה את כבר מנס רצהה

הנה מזרכים להכין לביהה
כי בחנוכה נפשו חשקה
לאכול לביהה חמה ומתוקה.

אולי המזריכה, כבר מנס מאוחר
שנא נידחה הלביבות למחר?
אק למזריכה החשק רק גבר
לבת שירות מתלהבת, הכח לא נגמר

אק המזריכה חלצה הלנסטונה
לביהה הלזופה הפשיפה שרופה
הכינה העיסה, ומנס בשוגג
לתוק המחבת נמס לה המללג

הי חניכתי עכשיו כבר השכחה
הביטי וראי, לביהה חמה
כי בחנוכה נפשו חשקה
לאכול לביהה חמה ומתוקה.

הי חנה לאדה, חניכתי האהובה
חז חנוכה הגיע ובא
ובחנוכה נפשו חשקה
לאכול לביהה חמה ומתוקה.

הי מזריכה, לה רציון מטורף
אק אין לנו מחבת, לה מוריד את הרץ
איק נכין לביבות, נטלן בלי הכלי?
הרי שמו באופי לה משהו בסיסי..

אק המזריכה את הקליפס סידרה
התצטפה בפשמיכה נעלה הלנסטונה
אל הקור היא יצאה, ומקנפו ביקשה
את המחבת מנה מיז קוששה

הנה חנה לאדה, חניכתי האהובה
הנה זק מחבת להכין בו לביהה
כי בחנוכה נפשו חשקה
לאכול לביהה חמה ומתוקה.

הי מזריכתי, אני אותך מוקירה
אק מה נעשה, ואין לנו כירה??
כירה השתמשו בשבוע שגבר
ומאל החרימו אותה לאלתר..

שוב המזריכה הוציאה פיאות
כביסה רשימה עם המון טענות
לרה הגיעה, בדלת דפקה
לפניייה היא חזרה וכירה בחיקה

אז מה היה לנו?

יב 1
בפעולה

צוות שכ"א
כפר עליהן

החמשית מכינות
סופגנית
היה טעים?

ביקורים סניפים
טוב לראות
אתכן!

רצות להופיע פה גם? שלחו לנו
למיל תמונות עם הסבר קצר! (זכרו!)

בהפעם יש חגיגה בכינת הביטוי של מור

מור שלנו יוצאת לחופשת לידה, אז קבלות את המחליפה שלה במחיאות ככיים!
שידה זולדובן!

אולפנה צהפצת,

צפנה את פינתי לשירה זולדובן!!
איזה כיף לכן שהיא תהיה איתכן
בע"ה שהתקופה הקרובה תהיה
תקופה שפחה וטובה ונזכה לחדש
יצינו כקדם...
ועד אז, בואו ננסה לראות פה נקודות
הטוב והאור בקורונה...
כנראה שעוד נאפץ הרבה דברים
צהתקופה הזאת, תזכרו אתזה!אוהבת
זאוד ופתגעגעת לכל אחת זכנן זור

אולפנה אהובה!
זכות נפלה בחלקי להיות
חלק צהאולפנה ולהחליף
את זור ברויאר בחופשת
לידה, ובהזדפנות זו נאחל לה
לידה קלה בע"ה ובריאות!!
עוד ניפגש בע"ה באולפנה
(ובשפחות):
פה בשביל כולן
שידה זולדובן.

הערת הצערות-
ראוי לציין
ששירה הייתה
צדריכת חמישית
של השפינית
הפושלפות.